

Bhāgavata moko mus, kad Dievas atskleidžia mums tiesą, kai mes jos labai trokštame, kaip kad ją atskleidė Vyāsa. Tiesa yra amžina ir neišsenkanti. Siela patiria apreiškimą, kai jo labai trokšta. Praeities didžiųjų mąstytojų sielos, dabar gyvenančios dvasiniame pasaulyje, dažnai atsiliepia į mūsų smalsumą ir padeda jam vystytis. Taip Vyāsa padėjo Nārada ir Brahmā. Mūsų šāstros, arba minties knygos, neturi savyje viso to, ką galėtume gauti iš begalinio Tėvo. Jokia knyga neapsieina be klaidų. Dievo apsireiškimas yra absoliuti tiesa, tačiau vargu ar jis gaunamas ir išsaugomas su pirminiu tyrumu. Bhāgavatos 11-tos giesmės 14 skyrius mums pataria tikėti ta tiesa, kai ji apreiškia Absoliutą. Tačiau laikui bėgant ji kaupia jos gavėjų prigimčių priemaišas, ir taip amžius po amžiaus, nuolat perduodant ją iš rankų į rankas, ji virsta klaida. Todėl tam, kad išlaikyti tiesos pirminį tyrumą, nuolat būtini nauji apreiškimai. Taip mus perspėja būti atsargiems studijuojant senus autorius, kad ir kokie išmintingi ir gerbiami jie bebūtų. Čia mums palikta visiška laisvė atmesti klaidingas idėjas, kurių nesankcionuoja sąžinės ramybė. Vyāsa buvo nepatenkintas tuo, ką jis surinko Vedose, sudėjo į Purānas, ir sukūrė Mahābhāratoje. Sąžinės ramybė nesankcionavo jo darbų. Ji sakė jam viduje: „Ne, Vyāsa! Tu negali ramiai ilsėtis, patenkintas klaidingu tiesos vaizdu, kurį tau primetė praėjusių laikų išminčiai! Tu pats turi belstis į nesenkančio tiesos sandėlio duris, kur ankstesni amžiai sėmėsi savo turtų. Eik, eik link šio tiesos šaltinio, kur nei vienas piligrimas nepatyrė net menkausio nusivylimo. Vyāsa pasielgė taip ir gavo tai, ko norėjo. Mums visiems patariama taip elgtis. Laisvė gi yra tas principas, kurį turėtume laikyti vertingiausia Dievo dovana. Mes neturėtume leisti vedami tų, kurie gyveno ir mąstė prieš mus. Turime mąstyti patys ir bandyti atrasti tolesnes tiesas, iki šiol dar neatskleistas. Bhāgavatos 11 giesmės 21 skyriaus 23 tekste mums patariama paimti šāstros dvasią, o ne žodžius. Todėl Bhāgavata yra laisvės religija, tiesa be priemaišų ir absoliuti meilė.

Iš Bhaktivinodos hākuros kalbos „Bhāgavata, jos filosofija, jos etika, jos teologija“ (1869 m.)